

பெருந்தகை-பிறை மாலை சூடிய சிவன் 18. பறைத்துடலை
 பறைத்தொழில் மானியம் 19. கூரிலைய முக்குடுமிப் படை
 கூர்மையாகிய இலைத் தொழிலமைந்த மூன்று தலைகளை உடைய
 சூலப்படை 20. போர்வைத்தோல்-ஒலிக்கருவிகளின் முகத்தைப்
 போர்த்து முடும் தோல் 21. அருத்தி-ஆடை
 22. உய்த்த - செலுத்திய 23. அணைதருதன்மை - போகக் கூடிய
 பான்மை 24. போக்கொழி வார் - போதலக் கைவிட்டார்
 25. அயர்வெய்தி - சோர்ந்து 26. ஏசரவு-துக்கம் 27. தவமறையோர்
 -தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் 28. திருத்தொண்டர் - நந்தனார் 29. பிறை
 உரிஞ்சு திருவாயில் - விண் மதியைத் கடவுமாறு உயர்ந்துள்ள
 திருவாசல் 30. பிஞ்சுகர் - சிவபெருமான் 31. எரிசூழ - தீயைச் சுற்ற
 32. பொய் தகையும் உரு-நிலையற்ற உடல் 33. மெய்திகழ் வெண் நூல்
 - உடலில் திகழுகிற முப்புரிநூல் 34. வேணிமுடி - சடைமுடி
 35. செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த அந்தணன் - தாமரை மலர் மீது
 தோன்றிய பிரமன் 36. அந்தரத்துந்துபி - விண்ணில் முழங்கும் துந்துபி
 என்ற வாத்தியம் 37. பைந்துணர் - பசிய மலர்க்கொத்து 38. பனிமலர் -
 குளிர்ந்த மலர் 39. ஒல்லை - விரைவாக 40. தலைப்பட்டார் - கூடினார்
 41. வினைமாக - வினைகளால் உளவாய குற்றம்.

தேடிக்கப்பட்ட தந்தை - ஆடு - மனம் திருந்திய மகன் உவமைகள்

தமிழ்க் கிறித்தவக் காப்பிய உலகில் இதுவரை முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட காப்பியங்கள் பணக்கொண்டிருக்கின்றன. முதல் கிறித்தவக் காப்பியம் விரமாமுனிவரின் தேம்பாவணி (1726) ஆகும். கழங்கைத் தமிழிராள் எழுதிய யோசெப்புப் புராணம் 1765 ஆம் ஆண்டும், கனகசபைப் புலவர் எழுதி இருவாக்கு புராணம் 1853 ஆம் ஆண்டும் வெளியாயின. இராட்சணிய மாத்திரிகம், இயேசுகாவியம் போன்ற கிறித்தவக் காப்பியங்களும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனித்தனிப்பட்டனவாகும்.

கிறித்தவக் காப்பியங்களின் வரிசையில் நான்காவதாக அமைவது கிறிஸ்தவியம் ஆகும். இதனை எழுதியவர் ஜான் பால்மர். இக்காப்பியம் 1865 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. இயேசு கிறிஸ்துவின் வரலாற்றை முதன்முதலில் தமிழ்க் காப்பிய வடிவில் தரும் முயற்சியாக இப்படைப்பு அமைகிறது.

ஜான் பால்மர் நாகர்கோவிலில் உள்ள மயிலாடி என்னும் கிழவாரில் 1812 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 15 ஆம் நாளில் பிறந்தார். தமிழ் இலக்கியத்தில் தேர்ந்த அறிவுடைய இவர், ஆங்கிலம், மலையாளம், வடமொழி மற்றும் கிரேக்க மொழிகளையும் கற்றுள்ளார். 54 கிறித்தவக் கிரந்தனைப் பாடல்களையும் ஞானபத கிரந்தனம், மேசியா விலாசம், சத்திய வேத சரித்திர கிரந்தனை, பேராணந்தக் கும்மி, தன்வழியின் சார்க்கவி ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

கிறிஸ்தவியம் பாயிரம், தெய்வ வணக்கம், நால் வரலாறு எனத் தொடங்குகிறது. பால் காண்டம், கிரியா காண்டம், அவஸ்தா காண்டம், ஆரோகண காண்டம் எனும் நான்கு காண்டங்களைக் கொண்டு 842 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது.

இயேசு கிறிஸ்து தன்னுடைய அருளுரைகளில் பல உவமைகள் மூலம் விளக்கங்களை அளித்தார். தீமைகளில் வீழ்த்தோஷம் பெடுத்து தன்னோடு சேர்த்தலே இறைப்பணி என்பதை விளக்க இயேசு கூறிய இரு உவமைகள் பாடப்படுகின்றன.

கிரியா காண்டம்

தப்பிப் போன ஆட்டையும் கெட்ட குமாரனையும் குறித்த
உவமைகள்

1. ஆயக்காரருந் தீயரும் பின்பவர் அருகில்
போயங் குற்றவர் போதகம் கேட்பதைக் கண்ட
மாயவேதபா ரகர் முறு முறுத்திவர் வசமாய்
தீயர் தம்மையும் சேர்த்துண வேற்கிறார் என்றார். (363)
2. அதை அறிந்தவர் அவர்களுக் குவமைகள் பகர்வார்
சதமசங்களைத் தானுடையனவற்றினிலே
பதனமற்றொரு புருவைதப்பிடில் அவன் பார்த்து
விதனமாய்தை விருப்பொடு தேடுவன் அன்றோ. (364)
3. தேடியங்கது தென்படில் தோளின்மேல் ஏற்றி
வீடதற்கதைக் கொடுசெல மித்திர ரோடவ்
ஆடதை வசம் அடைந்ததற் காகநீர் என்றன்
கூடவேமகிழ் கொண்டிடு மெனமொழி வானே. (365)
4. அந்த மேரைதன் அகத்தினைப் பரனிடம் திருப்பும்
எந்தப் பாவியை யுங்குறித் திறைவனின் சமுகம்
விந்தையாகவே விண்ணவர் தங்களுக் குள்ளே
சந்ததம் மகிழ் சாலவும் உண்டறி வீரே. (366. 1)
5. ஒரு தலத்தினில் நிதியுறும் ஒரு நரனுக்கங்
கிரு குமாரர்கள் இருந்தனர் அவர்களில் இளையோன்
வருமென் கூறதை வகுத்திடும் என்றிடத் தாதை
பொருளதைப்பிரித் தவ்விரு புதல்வர்கை யளித்தான். (367 1)
6. பூர்த்தி யாய்இளை யோன்தனக் குற்றவப் பொருளை
சேர்த்தெ முந் தொரு தேசமதேசியத் தலத்தில்
சீர்த்தியற்றிட்ச் செருக் கொடு கைப்பெர்ருள் அனைத்தும்
தூர்த்த மார்ச்சுமாய்ச் செலவிடத் தொடங்கியே அழித்தான். (36815)
7. கையில் யாதொரு காசுமற்றிடப் பினும் அங்கே
ஐயகோ வொரு அரியபஞ்சமும்வர அவன்தான்
நையவேகுறை நணுகியவ் வந்திய நாட்டில்
பையவோர்குடி யானவன் பாரிசம் அடுத்தான். (36916)
8. அன்றம் மானிடன் பன்றிகள் மேய்ப்பதற் கவனை
மன்றுகட்கெழ வழுத்தியே அனுப்பினன், அவன் அப்

பன்றியின் தவிட் டாலுறு பசியதை யாற்ற
ஒன்றி உன்னியும் ஒருவனும் அதை யளித் திலனே. (370)

9. பின்னவன் தனில் உணர்வடைத் தெத்தனை பேரோ
என்னுடையபி தாவிடத் திரணமிக் குண்ண,
வின்னமாயினும் மிகவருந்தாமல்என் தாதை
தன்னிடத்தியான் சென்றிடத் தாமதி யேனே. (371)

63) 10. சென்றையா. அடி யேன்வலு தேவற்கும் உமக்கும்
நன்றி கேடனாய் நடந்தமா தோஷி உம் பிள்ளை
என்று ரைக்கநான் ஏற்றவனன் றொருழியன்போல்
இன்றுசைக்கொள்ளும் என்றுநான் இரப்பனென் றெழுந்தான். (372)

64. 11. அங்கெழுந்தவன் அணுகுமுன் தாதைஅம் மைந்தன்
பங்கமாய்வரும் பான்மையைக் கண்டுதான் உடனே
பொங்கியேமனம் பொறுத்திடா தவன்எதி ரோடிச்
செங்கையால் சுமுத் தினைத்தழீஇ முத்தமிட்டனனே. (373)

365. 12. அந்தவேளையில் அதிகநாணத்தொடு மைந்தன்
எந்தையேஅடி யேனிறை வனுக்குமிங் குமக்கும்
சொந்தமற்றுமா துரோகமே இயற்றினேன், இனிநான்
உந்தம் மைந்தனென் றுரைத்திடப் பாத்திரனன்றே. (374)

366. 13. என்றுபின்னுமங் கிசைக்க வாய்திறக்குமுன் தாதை
நின்ற தாசரோ டிவனைநீர் நேர்த்தியாய் உடுத்தி
அன்றி யாழி, தாள் ரட்சையும் அளித்தபின் கொழுத்த
கன்றதையடித் தினிதுடன் கறி சமைப்பீரே. (375)

(367) 14. கண்ணுறாமலே கடந்தஎன் மகனிதோ திரும்பித்
திண்ணமாகஎன் திருட்டிமுன் சேர்ந்தனன், அதனால்
எண்ணமாய்ப் பொசித் தினிதுடன் மகிழுவம் என்ன,
நண்ணியாவரும் நனிமகிழறத் தொடங்கினரே. (376)

(368) 15. ஒதில் அன்று முத்தவன் வயல் நின்றுவி் றறவே
கீதவாத்திய நடனகேளிக்கையுங் கேட்டு
ஏதென்றவன் வினவிய தின்னதென் றறிந்து
மாதிக்காரமாய் மனைபுகப் பிரியமற்றிருந்தான். (377)

(369) 16. கிட்டிவாவெனக் கிளத்துமப் பனுக்கெதிர் அவன் உம்
சட்டம் ஒத்திடத் தணிந்துறும் எனக்கொரு ஆட்டுக்

21. நீர்வர மடைந்த படலம்

திருமகனைப் போர்த்திய துணியைத் தாய் ஒரு தடாகத்தில் தோய்க்கவே, அதன் நீர் பிணி தீர்க்கும் வரம் பெற்றதைக் குறிக்கும் பகுதி.

மோயிசன் பிறப்பு

கார்முகத் தகன்ற திங்கள் கதிர்செய்போ றோன்றல் தோன்றப் போர்முகத் தளிக ளார்க்கும் பொழிலகன் நிருவர் போகிற் பார்முகத் திருக ணொத்தார் பட்ர்வழி கடந்த பின்னர் நீர்முகத் தரும்பொன் சிந்து நெடும்புன லெதிர்கொண் டுற்றார். 1933

பொ.ரை: கரு மேகத்தை விட்டகன்ற திங்கள் கதிரொளி பரப்புதல் போல் திருமகன் தோன்ற, நிலமகள் தன் முகத்திற் கொண்ட இரு கண்களை ஒத்த சூசையும் மரியானுமாகிய அவ்விருவரும், சோலையைக் கடந்து போகையில், நெடுந்தூர வழி கடந்து சென்றபின்னர், ஒரு நெடிய ஆற்றை எதிர்கொண்டு, அதன் அருகே சென்றனர்.

க.ரை: மரியானும் சூசையும் குழந்தைநாதனுடன் ஓர் ஆற்றங்கரை அருகே சென்றனர். 1

பொய்செலச் செல்லும் வாயிற் பொலிவொடு பெருகும்போல மைசெலச் செல்லும் வாரி மருளிவந் தளவிற் பொங்கி மெய்செலச் செல்லு நன்றொத் தெக்கணும் விளைவுய்த் தோடிப் பைசெலச் செல்லு நாகப் பரிசெனச் செல்லு மாறே. 1934

பொ.ரை: மேகம் பொழிந்து செல்வதனால், நீர் பெருகிச் செல்லும் சிற்றாறுகள் தன்னோடு வந்து கலந்து, அதனால் தன் இயல்பான அளவினும் வெள்ளம் பொங்கி, மெய் சென்றவிடமெல்லாம் விளையும் நன்மையைப் போன்று, தான் செல்லுமிடமெல்லாம் விளைச்சற் பயனைத் தந்து ஓடி, படத்தை விரித்துச் செல்லும் நாகப் பாம்பின் தன்மையாக, அந்த ஆறு வளைந்து செல்லும்.

க.ரை: செல்லும் இடமெல்லாம் விளைச்சலைப் பெருக்கி அந்த ஆறு வளைந்து வளைந்து சென்றது. 2

விரைவளர் மலர்விள் சோலை வெயிலற நிழற்றிக் கவ்வுங்
கரைவளர் புனலைக் காட்டிக் கபிரியேல் தொழுது கூற
வரைவளர் மாடத் தேந்தல் வைகுமா புரங்கண் ணோடித்
திரைவளர் மணியும் பொன்னுஞ் சிந்துகை யாறி தென்றான். 1935

பொ.ரை: அப்பொழுது, கபிரியேல் என்னும் வானவன்
அவர்களைத் தொழுது, சோலைகள் வெயில் படாதவாறு நிழல்
தந்து கவ்வி நிற்கும் இரு கரைகளிடையே பெருகியோடும்
அவ்வாற்றைக் காட்டி, சொல்ல முற்பட்டு, "மலை போல்
வளர்ந்த மாளிகையில் எசித்து மன்னன் வாழும். பெருநகரின்
பக்கமாக ஓடி, தன் திரைகளிடையே வளரும் மணியையும்
பொன்னையும் கரைகளிற் கொழிக்கும் கையாறு எனப்படுவது
இது" என்று, பின்னும் தொடர்ந்து செல்வான்:

க.ரை: 'எசித்து மன்னன் வாழும் நகரின் பக்கமாக ஓடும்
கையாறு இது' எனக் கபிரியேல் கூறினான். 3

நூனெறி வழுவா யூதர் நொந்தெசித் துறைந்த காலை
கோனெறி வளைத்த கோனக் குலத்தினைப் பகைத்த தன்மை
சூனெறி பிறந்த மாந்தர்த் துணிக்குமி னென்று தந்தாய்
பானெறி யுயிருண் ணாமுன் பகைநெறி சிந்து வாரால். 1936

பொ.ரை: யூதர் நொந்து எசித்து நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்து,
செங்கோல் நெறியை வளைவித்த பாரவோன் மன்னன்
அக்குலத்தையே பகைத்த தன்மையாக, 'கருப்பமுறையாற் பிறந்த
ஆண் மக்களையெல்லாம் வெட்டிக் கொல்லுங்கள்!' என்று
கட்டளைப் பிறப்பிக்க, அக் குழந்தைகள் தம் தாயின் பால்
வழியாக உயிரை உண்டு வாழத் தொடங்கு முன்னரே, பகைவீரர்
அந்நெறிப்படி அவ்வுயிரைச் சிதைத்து அழிப்பாராயினர்.

க.ரை: பாரவோன் மன்னன் ஆண் குழந்தைகளை வெட்டி
அழிக்கச் சொன்னான். 4

காவினுட் கொடியின் பூவோ கமலமே லன்னப் பார்ப்போ
பூவினுட் டிரண்ட தேனோ பொன்வலம் புரியுண் முத்தோ
வாவியுட் பதும மொட்டோ வானுலாங் கோளி னொன்றோ
கூவினுட் டனிநீர்த் தன்றக் குலத்திலோர் குழவி வேய்ந்தான். 1937

பொ.ரை: சோலையினுள் கொடியில் பூத்த பூவோ, தாமரை
மலர் மேல் அன்னக் குஞ்சோ, பூவினுள் திரண்ட தேனோ,
பொன்மயமான வலம்புரிச் சங்கினுள் அமைந்த முத்தோ,
தடாகத்தினுள் தாமரை மொட்டோ, வானத்தில் உலாவும்
மீன்களுள் ஒன்றோ என்றெல்லாம் கருதுமாறும், பூவுலகில் ஒரு
தனித் தன்மையோடும், அக்காலத்தில், அவ் யூத குலத்தில் ஒரு
குழந்தை தோன்றினான்.

விதீர்வர மனாந்த படலம்

கரை: பூவுலகில் தனித் தன்மையோடு யூத குலத்தில் ஒரு குழந்தை தோன்றினான். 5

தங்கநிர் மணியின் சாய வத்திரு மகனை நோக்கி
வெங்கநிர் வேலி ஊர்தளம் வெட்டவும் விடவுந் தேற்றா
செங்கநிர் திரைமூழ் கண்ண செய்தமஞ் சிகத்தூட் பெய்தே
யிங்கநிர் புளந்த ஊய்கென் நிளங்கிவிட் டேவி ஊரால். 1938

பொரை: அழகிய கநிர் வீகம் சாயல் கொண்ட அத்திரு மகனை, ஏவலர் நோக்கி. நாமே அவனை வெட்டிக் கொல்லவும் உயிரோடு விட்டு வைக்கவும் துணியமாட்டாமல் இரங்கி, நாமே செய்த ஒரு பேழையினுள், செங்கநிர் கொண்ட கநிரோன் கடலுள் மூழ்குவதுபோல் இட்டுவைத்து, 'இங்கு ஒலித்து ஓடும் ஆற்றில் பிழைத்துப் போவானாக!' என்று விட்டுச் சென்றனர்.

கரை: பிறந்த குழந்தையை ஒரு பெட்டியில் வைத்து ஆற்றில் விட்டனர். 6

நானெழுங் கமல நீரிற் றளம்பிய தென்றோ முத்தம்
பீனெழுஞ் சங்க மென்றோ பேழைமே லலைந்து போகிற்
நானெழுங் புத்தின் கண்ணே தூரெழு நாணல் மாட்டி
வானெழுங் கணினா ளீன்ற வண்ணநற் குழவி தின்றான். 1939

பொரை: நாமரை மலர் நீரில் அசைந்தாடியது என்றோ, எழும் சங்கு என்றோ சொல்லத் தக்கவாறு. நீர்மேல் அப்பேழை அலைந்து செல்கையில், தூள் பறக்கும் அரச நகரத்தின் பக்கத்தே தூரோடு எழுந்து நின்ற நானாலில் அப் பேழை மாட்டிக் கொண்டவே, வான் போன்ற கண் கொண்ட அத் தாய் பெற்ற அழகிய நல்ல குழந்தை அவ்விடத்துத் தங்கி தின்றான்.

கரை: ஆற்றோடு சென்ற குழந்தை ஓரிடத்தில் நானாலில் மாட்டி நின்றது. 7

தூரொளித் திங்க னான வங்கநிர் முகத்து நல்லாள்
குரொளித் திடுத்தின் டோளிற் கோவினி தீன்ற கோதை
செரொளித் திரையை மாதர் திரளினோ யுமிழி லை
நின்றொளித் திருத்த பேழை திமிர்ந்துகண் டெடுமி
சென்றான். 1940

பொரை: "அதே" நாளில், கநிர்வீகம் முகங்கொண்ட நல்லவளும், குன்று அஞ்சி ஒளிக்கத்தக்க உறுதியான தோள் கொண்ட எசித்து மன்னன் இனிதே பெற்ற மாலை போன்றவனுமாகிய அம்மகள் அவ்வாற்றிற்குச் சென்று, ஒளி

பொருந்திய அதன் திரைகளிடையே தன் தோழிப் பெண்கள் திரளோடு இன்பமாய் ஆடிக் கொண்டிருக்கையில், நாணலிடையே நின்று மறைந்திருந்த பேழையை நிமிர்ந்து நோக்கி, 'அதனை எடுத்து வாருங்கள்' என்றாள்.

க.ரை: ஆற்றில் குளித்த எசித்து மன்னன் மகள் பெட்டியை எடுக்கச் சொன்னாள். 8

எடுத்தமஞ் சிகத்து நோக்கி யிளமதி முகத்திற் றண்ணீர்
விடுத்தபைம் பனியோ கஞ்சம் விள்முகத் துதிர்த்த முத்தோ
கடுத்ததுன் பாற்றா கண்ணீர் கான்றகால் முகத்தைக் கண்டு
தொடுத்ததன் னணிகள் பெய்தென் றோன்றலென் றரசி

கொண்டாள். 1941

பொ.ரை: தோழியர் எடுத்த பேழையினுள் இளவரசி நோக்கி, அக்குழந்தை கண்ணீர் பொழிந்தபோது, இளம்பிறை போன்ற ஒளி முகத்தில் தண்ணீராக விழுந்த பசுமையான பனியோ, தாமரை விரியுங் காலத்து உதிர்ந்த முத்தோ என்று மதிக்கத்தக்க அம் முகத்தைக் கண்டு, தான் அணிந்திருந்த அணிகலன்களைக் கழற்றி அதற்கு இட்டு, 'இவன் என் மகன்' என்று ஏற்றுக் கொண்டாள்.

க.ரை: பெட்டியிலிருந்த குழந்தையை 'இவன் என் மகன்' என இளவரசி ஏற்றுக் கொண்டாள். 9

பானல முலையி னாளைப் பாலனுக் கழையி னென்னாத்
தானல மாடத் தெய்தித் தையலார் கமழ்நீ ராட்டிச்
சேநல மெழப் பொன் னாழி சிலம்புகிண் கிணிகள் பூட்டி
மீனல மணிந்த நாகு விதுவெனத் தோன்றினானே

1942

பொ.ரை: 'இப் பாலனுக்கென்று பால் வளமுள்ள முலை கொண்ட ஒரு தாதியை அழைத்து வாருங்கள்' என்று தோழியர்க்குச் சொல்லி, அவள் தன் நல்ல மாளிகையை அடைந்தாள். தோழிப் பெண்டிர் அம் மகனை மணம் கமழும் நீரால் குளிப்பாட்டி, அவன் அழகு மேலும் மிகுமாறு பொன் மோதிரமும் சிலம்பும் சதங்கையும் பூட்டினர். அப்பொழுது அவன் நிலாப் போலத் தோன்றினான்.

க.ரை: குழந்தைக்குத் தோழிமார்கள் ஆடை அணிகளைப் பூட்டி அழகு செய்தனர். 10

தாயென வுணரா தாயைத் தனயனை வளர்க்கக் கூட்டிச்
சேயென விமிழிற் கண்டாள் செறிந்துதன் னுளத்திற் றைத்த
நோயென லறுத்தொன் றென்னா நுனித்தவன் பியல்பிற் பன்னாள்
தூயின மணியின் சாயற் றோன்றலை வளர்த்திட டாளே. 1943

வீரர்வர மடைந்த படலம்

பொ.ரை: அத் தோழியர், அம்மகனின் தாயையே, அவன் தாயென்று அறிந்து கொள்ளாமல், அவனை வளர்க்கக் கூட்டி வந்தனர். அத்தாய் அவன் தன் மகனே என்பதை இன்பத்தோடு கண்டாள்; நெருங்கித் தன் உள்ளத்தில் தைத்த துன்பம் என்பதை அறவே ஒழித்து, மிகுந்த அன்பின் இயல்பால், தாய் மணியின் சாயல் கொண்ட அம் மகனைப் பல நாள் வளர்த்தாள்.

க.ரை: குழந்தையின் உண்மைத் தாயே தாதியாக வந்து அவனை வளர்த்தாள். 11

வளர்ந்தவெண் மதியொத் தன்னான் வளர்ந்துமோ யிசனென்றோதித் தளர்ந்ததன் குலத்தை யோம்பத் தற்பரன் பணிப்ப வங்க ணுளர்ந்தபன் முயற்சி யாவு மொழுங்கினீ ருணர்தீ ரன்றே கிளர்ந்தநல் வறிவி னோர்க்குக் கிளர்க்கநா னுரைப்ப தென்னோ. 1944

பொ.ரை: அவன் திங்கள்போல் அங்கு வளர்ந்தான்; மோயிசன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டான். பின், அடிமை நிலையால் தளர்ந்த தன் குலத்தைப் பேணுமாறு ஆண்டவன் கட்டளையிடவே, அங்கு அவன் நடத்திய பல காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்காக நீங்களே அறிவீர்கள் அல்லவா?

க.ரை: அவன்தான் மோயிசன். அவன் செயல்களை அனைவரும் அறிவர். 12

ஐயெடுத் தொளிரத் தோன்றற் கன்பெடுத் துயிரைக் காக்கக் கையெடுத் தளித்த தென்றிக் கங்கையைக் கையா நென்னு மெய்யெடுத் திசைத்த நாம விதியிதே யென்றான் வானோன் மையெடுத் திரைத்த யாறு வலத்திலிட் டவரும் போனார். 1945

பொ.ரை: "அழகு கொண்டு ஒளிர்ந்த அம் மகனுக்கு அன்பு பூண்டு, அவனது உயிரைக் காக்கத் தன் திரையாகிய கையால் எடுத்து வந்து காத்தது என்பதைக் கருதி, இவ்வாற்றைக் கையாறு என்று அழைப்பர். உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்த இப் பெயர் வந்த முறை இதுவாகும்" என்றான் கபிரியேல் என்னும் வானவன். அவ்வாற்றை வலப் பக்கமாக விட்டுத் திருக் குடும்பத்தினர் மேலும் தொடர்ந்து சென்றனர்.

க.ரை: அம்மகனைத் தன் திரையாகிய கையால் காத்தமையால் இதற்குக் கையாறு எனப் பெயர். 13

பிணி தீர்க்கும் சுனை நீர்

மீன்சொ ரிந்தமுடி வேய்ந்தொளிர் தாயுந் தேன்சொ ரிந்தகொடி யந்திற லோணு நான்சொ ரிந்தநவை தீர்மக வேந்திக் காள்சொ ரிந்தசுனை கண்டரு குற்றார்.

பொ.ரை: ஒளிரும் தாயாகிய மரியாளும், குசையும், நான் செய்த பாவங்களைத் தீர்க்க அவதரித்து வந்த குழந்தை நாதனை ஏந்தியெடுத்துக் கொண்டு, வழியில் மணம் பொழிந்த ஒரு மலர்த் தடாகத்தைக் கண்டு, அதன் அருகே சென்றனர்.

கரை: மரியாளும் குசையும் ஆண்டவனோடு மலர்த் தடாகம் அருகே சென்றனர். 14

மக்க டங்குவடு நீத்தவர் வைகிச்
சொக்க டங்குகத னைத்துதி பாட
மிக்க டங்குகுயில் பாடலின் விள்ளி
மிக்க டங்குமல ரின்புறல் கண்டார்.

1947

பொ.ரை: அம்மூவரும் அதன் கரையில் தங்கினர். அப்பொழுது, அழகெல்லாம் ஒருங்கே பொருந்திய திருமகனைத் துதி பாடுவனவாக, தொகையால் மிகுந்து அடக்கங்கொண்ட குயில்கள் பாடுதலினால், மலர்கள் விரிந்து இன்புறுதலைத் தாம் கண்டனர்.

க.ரை: ஆங்கு குழந்தைநாதனைக் குயில்கள் பாடிக் குதுகலித்தன. 15

கரைகி டந்தவிவர் காட்டரு ளன்ன
நிரைகி டந்தநிழ னீண்டரு வெல்லாம்
விரைகி டந்தமலர் விள்ளிய காலை
நுரைகி டந்தனகள் நுண்மண லார்ந்தே.

1948

பொ.ரை: கரைமேல் இருந்த இம்மூவர் நமக்குக் காட்டும் அருள் போல, நெடிய மரங்களெல்லாம் மணம் பொருந்திய தம் மலர்களை விரித்தபோது, அவற்றின் தேன் துளிகள் நுண்ணிய மணல் மீது நுரைநுரையாய்க் கிடந்தன.

க.ரை: மரங்களில் உள்ள மலர்கள் சிந்திய தேன் துளிகள் மணல்மீது நுரையாகக் கிடந்தன. 16

கோளை யுண்டகுழல் மென்கொடி யீன்ற
காளை யுண்டவத னக்கவின் காண
வாளை யுண்டகனை வாலிம லர்ந்தே
தாளை யுண்ட மலர் தன்விழி யாமால்.

1949

பொ.ரை: மரியாள் பெற்ற காளையாகிய குழந்தைநாதன் கொண்டிருந்த முகத்தின் அழகைக் காணும் பொருட்டு, வாளை மீன்களைக் கொண்ட ஊற்று நீருள்ள தடாகம் மலர்ந்து, தண்டைக் கொண்டுள்ள கருங்குவளை மலர்களைத் தன் கண்களாகக் கொண்டு நோக்கும்.

வீரீர்வர மடைந்த படலம்

க.ரை: குழந்தைநாதனின் முகத்தின் அழகை எல்லா
மலர்களும் மலர்ந்து பார்த்தன. 17

சொற்க லத்திலுயர் வோர்கவை மாந்தப்
பொற்க லத்திலமு தேபொழி வார்போல்
விற்க லத்திலொளிர் பூவிரி தாது
தற்க லத்தினிறை தந்தன தேனே. 1950

பொ.ரை: அம் மூவரும் சுவையோடு அருந்துமாறு,
பொற்கலத்தில் அமுதைப் பொழிந்து தருவார்போல,
வில்லொளி பரப்பும் அணிகள்போல் ஒளிரும் பூக்கள், விரித்த
தம் இதழ்களாகிய கலங்களில் தேனை நிறைவாக ஏந்தித் தந்தன.

க.ரை: மூவரும் அருந்த பூக்கள் தேனைத் தந்தன. 18

நான்க லந்தநவை தீர ணல்லோர்
கான்க லந்தகனி கட்கனி வுண்டு
வான்க லந்தவுடு மான்மலர் கான்ற
தேன்க லந்ததெளி தீங்கய முண்டார். 1951

பொ.ரை: நான் பொருந்தக் கொண்ட பாவங்களைத் தீர்க்க
வந்த அருள் கொண்ட அந்நல்லோர், மணம் பொருந்திய
கனிகளைக் கனிவோடு உண்டு, மலர்கள் பொழிந்த தேன் கலந்த
இனிய தடாகத்துத் தெளிந்த நீரை அருந்தினர்.

க.ரை: அவர்கள் கனிகளை உண்டு குளத்து நீரைப் பருகினர். 19

மணிநி றத்தவெழின் மைந்தனை மூடு
மணிநி றத்தலுரை யந்துகி லாடை
பணிநி றத்தவொளிர் பாணியி.எல்லாள்
புணிநி றத்தமலர் பூண்களை தோய்த்தாள். 1952

பொ.ரை: நல்லவளாகிய மரியாள், மாணிக்க நிறம் கொண்ட
தன் அழகிய மகனைப் பொதியும் அழகிய நிறமுள்ள நுரை
போல் மெல்லிய பஞ்ச நூல் ஆடையை, மகுடம் போல்
மலர்களைப் புனைந்து நின்ற அத்தடாகத்தில் நனைத்துத்
துவைத்தாள்.

க.ரை: குழந்தைநாதனின் மீதிருந்த ஆடையை அக்கய நீரில்
நனைத்துத் துவைத்தாள். 20

தோய்ந்த தன்மையொடும் அச்சனை நன்னீர்
மேய்ந்த தன்மையொடு வெம்பிணி யாவும்
வாய்ந்த தன்மையொடு மாறவு நாத
னீய்ந்த தன்மையுள தின்றும தெஞ்சா. 1953

பொ.ரை: அவ்வாடை தன்னில் தோய்ந்த தன்மையால்,
அந்தத் தடாகத்து நல்ல நீரை யாரும் உண்ட தன்மையால்

கொடிய நோய்கள் யாவும் வாய்ந்த தன்மையொடு மாறவும் ஆண்டவன் வரம் தந்த தன்மை கொண்டுள்ளது. அவ்வரம் இன்றும் குறையாது நிலை பெறுகின்றது.

கரை: ஆண்டவன் ஆடையைத் துவைத்த அக்குளநீர் நோய் நீக்கும் தன்மை உடையது ஆயிற்று. 21

அருளின் வீங்குவர மஃதென வோர்ந்து
தெருளின் வீங்கிநறு தீங்கய வாவி
சுருளின் வீங்குதிரை சூழ்கரை மோதிப்
பொருளின் வீங்குமடி போற்றுவ போன்றே.

1954

பொ.ரை: இனிய நீருள்ள ஆழமான அத் தடாகம், அது ஆண்டவன் அருளால் பெருகிய வரமென்று உணர்ந்து, அத்தெளிவினால் பொங்கி, சுருட்டி எழும் திரைகள் சூழ்ந்துள்ள கரைகளில் மோதின. அத்தோற்றம், அம்மூவர் அடிகளை அத்திரைகள் போற்றுவதுபோல் இருந்தது.

கரை: அக்குளநீர் அலைகள் மூவரின் அடிகளையும் போற்றுவதுபோலக் கரைகளில் மோதின. 22

அலையொ ருங்குதமு ளாடிய பாலா
லிலையொ ருங்குவிரி யேரல ராடத்
தலையொ ருங்குமிசை தன்கர மேந்து
நிலையொ ருங்குகனை நீரிய தோற்றம்.

1955

பொ.ரை: அலைகளெல்லாம் அசைந்தாடிய தன்மையால், இலைகளிடையே இடமெங்கும் விரிந்து நின்ற அழகிய மலர்கள் சேர்ந்து ஆடவே, தன் தலை மீது தன் கைகளையெல்லாம் ஒருங்கே ஏற்றித் தொழுத நிலையை ஒருங்கே காட்டியது அத்தடாகத்தின் அத்தன்மையான தோற்றம்.

கரை: தடாகத்தின் நிலை அவர்களைத் தொழுவதுபோல இருந்தது. 23

பறவைகளின் மகிழ்ச்சி

பானேரிள நிலபூறிய பணிமாமதி முகமுன்
வானேரிள பனிமாரிய மதுமாதரு வடியத்
தேனேரிள குரலோடிள வளிபாவிசை திருக
மீனேரிள சிறைமாமயி னடமாடின யிகவே.

1956

பொ.ரை: அழகிய நிறைமதி போன்ற திருமகன் முகத்தில் வானம் தரும் மென்மையான பனியைப் போன்ற தேனைப் பெரிய மரங்கள் வடித்து நிற்க, இளங் குரலோடு இள வண்டுகள் பாடல்களை இசையோடு பாடிக் கொண்டிருக்க, இளஞ்சிறகு கொண்ட சுரு மயில்கள் மிகுதியாகக் கூடி நின்று நடனமாடின.

கரை: குழந்தைநாதன் முன் கருமயில்கள் கூடி நடனமாடின 24
 கயலொத்தன விழியுற்றன களிமாதர்கள் கருவிட்
 புயலொத்தன திரையுட்களி விளையாடின புரைகண்
 டியலொத்தன கயமுட்டிரி யிற்காருயி ரினமும்
 வியலுற்றன சிறைவிட்டயல் விளையாடின வினிதே. 1957

பொ.ரை: கயல் மீன் போன்ற கண்களைக் கொண்ட
 களிப்புள்ள மகளிர், தடாகத்துத் திரையுள்ளே களித்து
 விளையாடின ஒப்புமை கண்டு, அத்தடாகத்துள் திரியும் இறகு
 கொண்ட அன்னம் போன்ற உயிரினங்களும், அகலமான தம்
 சிறகுகளை விரியவிட்டு, அம்மூவர்க்கும் அயலே இனிதாய்
 விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

கரை: அம் மூவருக்கும் அயலே எல்லா உயிரினங்களும்
 விளையாடின. 25

புள்ளும்பல குருகும்பக வினமுங்கலின் பொருவா
 விள்ளும்பரி சனமும்பனக விலகுங்களி விளைபோ
 ருள்ளும்படி குறுகும்படி யுகளும்படி யுளவே
 துள்ளும்பரி யெனவந்தெதிர் தொடர்கின்றவை துறுமால். 1958

பொ.ரை: பறவைகளும், நாரைகளும், கொக்கு இனங்களும்,
 அழகில் பிறவெல்லாம் ஒவ்வாதன என்று புகழ்ந்து
 சொல்லப்படும் தன்மை கொண்ட அன்னங்களும், களிப்பு
 விளைவிப்பதுமான ஒரு போரை நினைந்த வண்ணமாகவும்,
 ஒன்றையொன்று நெருங்கும் தன்மையாகவும், துதிக்கும்
 தன்மையாகவும் அங்கு உள்ளன; அவை குதிக்கும் குதிரை போல்
 அங்கு வந்து, அம்மூவர்க்கும் எதிரே தொடர்ந்து வந்து நெருங்கி
 நிற்கும்.

கரை: எல்லாப் பறவைகளும் கூடி வந்து அம்மூவர் எதிரே
 நெருங்கி நின்றன. 26

தேங்காவியொ டுளமற்றலர் திளைதேறலை யுணவந்
 தாங்காயின வளிபற்பல வரவத்தொலி யதிரத்
 தூங்காவொலி முரசொத்தெழு தொனியிற்றமு டொடர்போர்
 நீங்காதன பறவைக்குல நிகருஞ்சமர் நெடிதே. 1959

பொ.ரை: தேனை உண்ண வந்து அங்குச் சேர்ந்த வண்டுகள்
 தம் இனத்துக்கு ஏற்பப் பற்பல ஆரவார ஒலியோடு முழங்கவும்,
 ஓயாது ஒலிக்கும் முரசு போன்று எழும் ஓசையோடு தமக்குள்
 தொடரும் விளையாட்டுப் போர் நீங்காத பறவை இனங்கள்
 அவ்வொலிப் போரில் நீடித்து ஒத்து நிற்கும்.

க.ரை: அவர்கள் முன் பறவை இனங்கள் விளையாட்டுப் போர் நிகழ்த்தினர். 27

இரியும்பல குறுகும்பல வெதிரும்பல விறகை
விரியும்பல வறையும்பல மெலியும்பல விளைபோர்
புரியும்பல முரியும்பல பொலியும்பல புடையிற்
பிரியும்பல குமுறும்பல தொனியும்பரம் பெறவே. 1960

பொ.ரை: பல பறவைகள் தனித்துத் திரியும்; வேறு பல நெருங்கி வரும்; இன்னும் பல எதிர் கொண்டு நிற்கும்; மற்றும் பல இறகை விரிக்கும்; பின்னும் பல இறக்கைகளை அடித்துக் கொள்ளும்; வேறுபல போரில் மெலியும்; இன்னும் பல விரும்பிய போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும்; மற்றும் பல போரில் தோற்று முறியும்; வேறு பல பக்கமாய்ப் பிரிந்து செல்லும்; இன்னும் பல தம் முழக்கத்தொனி வானத்தை எட்டுமாறு குமுறும்.

க.ரை: பறவைகள் இடும் ஓசை வானம்வரை எட்டும். 28

பறைசிந்தின வொலிசிந்தின பகைசிந்தின பறவை
நறைசிந்தின மலர்சிந்தின நனை சிந்தின நறுதே
னுறைசிந்தின விதழ்சிந்தின வுயர்திந்சின வுணுநீர்
முறைசிந்தின முனைசிந்தனை முயல்சிந்திட முடியா. 1961

பொ.ரை: தமக்குள் விளையாட்டுப் பகையைக் கொண்ட பறவைகள், பறை ஒலித்தாற் போன்ற ஒலியைச் செய்தன; வாசனை பொழிந்த மலர்களைக் கோதிச் சிதறின; பூவரும்புகளைச் சிதறின; நறுமணமுள்ள தேன் துளிகளைச் சிந்தின; பூவிதழ்களைச் சிதறின. தான் உண்ணும் நீராகிய தேனை உயரத்துக் கொப்பளித்துச் சிந்தின; விளையாட்டுப் போரிற் கொண்ட அவற்றின் சிந்தனை முயற்சிகள் சிதைந்து முடிவு பெறமாட்டா.

க.ரை: நறுமணமுள்ள மலர்கள் தேனைச் சிந்தின; பூவிதழ்களைச் சிதறின. 29

வந்தோடிய வொருகோவன மதுவோடிய மவரின்
னந்தோடினி தலகோடது கவர்வாயின வளவின்
முந்தோடிய பெடைமீமிசை முருகார்துளி முடுகப்
பந்தோடியை மண நீர்களி மடவார்விடு படியே. 1962

பொ.ரை: வந்து ஓடிய ஓர் அரச அன்னம், தேன் பாய்ந்தோடிய தாமரை மலரின் அழகிய இதழைத் தன் அலகால் பறித்தெடுத்தபொழுது, தனக்கு முன்னே ஓடிக் கொண்டிருந்த பெட்டை அன்னத்தின் உச்சிமீது மணம் நிறைந்த தேன் துளி

கரை: அவர்கள் முன் பறவை இளங்கள் விளையாட்டுப் போர்
தெழுத்தினர்.

27

திரியும்பல குறுகும்பல வெதிரும்பல விறகை
விரியும்பல வறையும்பல மெலியும்பல விளைபோர்
புரியும்பல முரியும்பல பொலியும்பல புடையிற்
மிரியும்பல குமுறும்பல தொனியும்பரம் பெறவே.

1960

பொ.ரை: பல பறவைகள் தனித்துத் திரியும்; வேறு பல
நெருக்கி வரும்; இன்னும் பல எதிர் கொண்டு நிற்கும்; மற்றும் பல
இறகை விரிக்கும்; பின்னும் பல இறக்கைகளை அடித்துக்
கொள்ளும்; வேறுபல போரில் மெலியும்; இன்னும் பல
விரும்பிய போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும்; மற்றும் பல போரில்
தோற்று முறியும்; வேறு பல பக்கமாய்ப் பிரிந்து செல்லும்;
இன்னும் பல தம் முழக்கத்தொனி வானத்தை எட்டுமாறு
குமுறும்.

கரை: பறவைகள் இடும் ஓசை வானம்வரை எட்டும்.

28

பறைசிந்தின வொலிசிந்தின பகைசிந்தின பறவை
நறைசிந்தின மலர்சிந்தின நனை சிந்தின நறுதே
னுறைசிந்தின விதழ்சிந்தின வுயர்திந்தின வுணுநீர்
முறைசிந்தின முனைசிந்தனை முயல்சிந்திட முடியா.

1961

பொ.ரை: தமக்குள் விளையாட்டுப் பகையைக் கொண்ட
பறவைகள், பறை ஒலித்தாற் போன்ற ஒலியைச் செய்தன;
வாசனை பொழிந்த மலர்களைக் கோதிச் சிதறின;
பூவரும்புகளைச் சிதறின; நறுமணமுள்ள தேன் துளிகளைச்
சிந்தின; பூவிதழ்களைச் சிதறின. தான் உண்ணும் நீராகிய தேனை
உயரத்துக் கொப்பளித்துச் சிந்தின; விளையாட்டுப் போரிற்
கொண்ட அவற்றின் சிந்தனை முயற்சிகள் சிதைந்து முடிவு
பெறமாட்டா.

கரை: நறுமணமுள்ள மலர்கள் தேனைச் சிந்தின;
பூவிதழ்களைச் சிதறின.

29

வந்தோடிய வொருகோவன மதுவோடிய மவரின்
ளந்தோடினி தலகோடது கவர்வாயின வளவின்
முந்தோடிய பெடைமீயிசை முருகார்துளி முடுகப்
பந்தோடியை மண நீர்களி மடவார்விடு படியே.

1962

பொ.ரை: வந்து ஓடிய ஓர் அரச அன்னம், தேன்
பாய்ந்தோடிய தாமரை மலரின் அழகிய இதழைத் தன் அலகால்
பறித்தெடுத்தபொழுது, தனக்கு முன்னே ஓடிக் கொண்டிருந்த
பெட்டை அன்னத்தின் உச்சிமீது மணம் நிறைந்த தேன் துளி

விதீர்வர மடைந்த படலம்

பாயவே, மண நீரைக் களிப்புற்ற மகளிர் ஒருவர் மேல் ஒருவர்
பாய்ச்சி வினையாடும் தன்மையை ஒத்திருந்தது.

கரை: அன்னங்கள் இரண்டும் தேன் துளிகளைப் பாய்ச்சி
வினையாடின. 30

. பெடைநாணினை தென நாணறை பினிர் தாமரை நெடுங்கா
கடைநாணினை வளமேவுபு கரவாயின முறைகண்
டிடையாயின பலபூமுறை யினநக்கென மலர
நடையாடின பறவைக்குல நனியார்த்தன நகவே. 1963

பொரை: அப்பெட்டை அன்னம் அதனால் நாணியது எனக்
கண்டு, தானும் நாணினை ஆண் அன்னம், தாமரை
நெடுங்காட்டின் கடைக்கொடியை அடைந்து மறைந்து கொண்ட
முறையைக் கண்டு, பல பூவரும்புக் கூட்டம் சிரித்தாற்போல்
மலர, பக்கத்தே நடனமாடிக் கொண்டிருந்த பறவை
இனமெல்லாம் கூடிச் சிரித்து மிக்க ஆரவாரம் செய்தன.

கரை: இதனைக் கண்ட பறவையினங்கள் சிரித்து ஆரவாரம்
செய்தன. 31

பந்தொத்தன பனிமுற்றலர் பறவைக்குல மெறியச்
சந்தொத்தன மதுரத்துளி சரியப்புய றருதீர்ச்
சிந்தொத்தன சிதறிப்பினர் தெனியத்தட மதனூ
டிந்தொத்தன வடுவொத்தன விணர்மற்றுகு மியலே. 1964

பொரை: மலர்களைப் பறவை இனங்கள் பறித்து மேலே
எறியவே, அவற்றினின்று சந்தனம் போன்ற இனிய தேன் துளிகள்
பாய்ந்து, மேகம் பொழியும் நீர்த் துளிகள் போல் சிதறி, பின்
தெனிந்த நீர் கொண்ட அத்தடாகத்தின் ஊடே அம்மலர்கள்
விழும் தன்மையால், திங்களையும் விண்மீன்களையும் ஒத்துத்
தோன்றின.

கரை: தடாகத்தில் விழுந்த மலர்கள் நிலவையும்
விண்மீனையும் ஒத்துத் தோன்றின. 32

அனியாரல் ஈவேபட மனையாட்டின பலவுங்
கனியால்விசி சிறையூடது கரவாற்றின பலவுந்
துனியார்முசி ஹமீவிசை துறவோட்டின பலவு
நனியாரல் வினையாடின நயமெல்லையு மிலையால். 1965

பொரை: மலர்களை அலகால் கொய்து பாய்பின் பா...ம்
போல் ஆட்டிக் காட்டின பறவைகள் பலவும், சிறகுகளின் ஊடே
அம்மலரை மறைத்து வைத்துக் கொண்ட பறவைகள் பலவும்,
துளி நிறையக்கொண்ட மேகத்தைச் சென்று சேருமாறு மேலே
விசையாக அம்மலர்களை எறிந்த பறவைகள் பலவுமாக,

முகியித்தீன் புராணம் (நிதியை குருதியாக்கிய படலம்)

தமிழ் இஸ்லாமியக் காப்பியங்களுள் முகியித்தீன் புராணம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். குத்பு நாயகம், இராசநாயகம், சீறாப்புராணம், சின்ன சீறா போன்றவைக் குறிப்பிடத்தக்க இஸ்லாமியக் காப்பியங்களாகும்.

இக்காப்பியத்தின் ஆசிரியர் பதுறுத்தீன் புலவர் ஆவார். காப்பியப் பாயிரத்தில் "பதுறுத்தீன் சலி சொன்னானே" எனத் தனது பெயரை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். கி.பி. 1816 மே 20 ஆம் நாளில் இக்காப்பியம் வெளியிடப்பட்டதாக ஆய்வறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இக்காப்பிய ஆசிரியர் குறித்து விவரங்கள் ஏதும் கிடைத்தில. இக் காப்பியம் தவிர்த்து வேறெந்த நூலையும் ஆசிரியர் எழுதவில்லை என்ற குறிப்பு மட்டும் கிடைக்கிறது.

தமிழ் இஸ்லாமியக் காப்பியங்களுள் (இலக்கியங்களுள்) அளவில் பெரியது 'முகியித்தீன் புராணம்' ஆகும். இது 3971 அடிகள் கொண்டிருந்தங்களை 74 படலங்களில் கொண்டது.

இக்காப்பிய நாயகர் முகியித்தீன் அவர்கள் கி.பி. 1077 ஆம் ஆண்டு ரமலான் மாதம் முதல் நாளில் ஈரான் நாட்டு தவரிஸ்தான் மாநிலத்தில் உள்ள நீப என்னும் ஊரில் பிறந்தார். நபிகள் நாயகத்தின் தலைமுறையில் இவர் தோன்றியதால் நபிகளின் திருப்பேரர் எனப் புகழப்படுகிறார். அப்துல் காதிர் எனும் இயற்பெயருடைய முகியித்தீன், அபூசாலி - பாத்திமா தம்பதியரின் புதல்வராவார். அக்காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய பாத்தாத் நகரில் இறைக்கல்வி பயின்ற முகியித்தீன் இறைத்தொண்டும், அறத்தொண்டும் புரிந்த சான்றோராவார்.

சுல்தான் யூசுபு என்னும் மன்னன் முன்னர் முகியித்தீன் செய்த அற்புதம் பாடப்பகுதியாக அமைகிறது.

முகியித்தீன் அவர்களின் தோழர் செய்கு அப்துல்லா அவர்கள் கொடுத்த இத்தகவல் காப்பியக் கதையாக இங்கு சுட்டப்படுகிறது.

நிதியை இரத்தமாக்கிய படலம்

அப்துல்லா அறிவித்த ஆண்டுகையின் அற்புதம்

1. அரிநிக ரொலிமார்க் கெல்லா மரசென விதித்துப் பின்னுந் தெரிமலர்ப் பதத்தைத் தோண்மேற் சேர்த்திய வள்ள லாகிப் பரிவுறு முகியித் தீன்செய் பற்பல கார ணத்திற் றெரிதரச் சொன்னார் வெய்கு அப்துல்லா வென்னுஞ்

Unit-5

U48TA4TO

பிஸ்மில்லா ஹிற்றஹ்மா னிற்றஹீம்

இஃது

உமறுசுத்தாபீமான்கொண்ட படலம்

கலிநிலைத்துறை

சமர கோசரி யப்துல்லா தருதிரு மதலைக்
 கமரா கோனிழிந் தருநபி யெனும்பெய ரளித்துத்
 திமிர் வெங்குபிர் கடிந்துதீ னிலைநெறி நிறுத்திக்
 கமைத ரும்படி யாண்டுநான் கெனக்கடந் ததற்பின். 1(1503)

(இ-ள்) யுத்தச் சிங்கமாகிய அப்துல்லா அவர்கள்
 இவ்வுலகத்தின்கண் தந்த தெய்வீகம் பொருந்திய புதல்வரான
 நாயகம் ஹபீபுறப்பில் ஆலமீன் முகம்மது முஸ்தபா நகுல்
 சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுக்கு அமரேசுவரராகிய
 ஜபுறயீல் அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் ஆகாயத்தை விட்டும் இறங்கி
 வந்து நபியென்று சொல்லும் நாமத்தை யுதவிப் பொறுமை தரும்
 வண்ணம் அந்தகாரமான குபிர்மார்க்கத்தை யழித்துத் தீனுல்
 இஸ்லாமென்னும் மார்க்கத்தை நிலைநிறுத்தி வருடமானது
 நான்கென்று சொல்லும்படி சென்றதின பின்னர்.

வருட நான்குசென் றைந்தினின் முகம்மது மொருநா
 ளிரவி னிற்றனித் திருந்திரு கரமெடுத் தேந்திப்
 பொருவி லாமுத லிறைவனை யீறிலாப் பொருளை
 ளிருகு மெய்மன் வாக்கொடும் புகழெடுத் துரைத்தார். 2(1504)

(இ-ள்) அவ்வாறு நான்கு வருடம் சென்று ஐந்தாவது
 வருடத்தில் நாயகம் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல
 மவர்கள் ஒருதினம் இரவில் ஏகமாயிருந்து இரண்டு கைகளையும்
 தாக்கி ஏந்தி ஒப்பற்ற முதன்மையாகிய இறைவனை, முடிவில்லாத
 பொருளான ஹக்கு சுபுகான்குவத்த ஆலாவை, இளகாநிற்கும்
 மனம், வாக்கு, காயமாகிய மூன்றினோடும் துதிகளை
 எடுத்தோதினார்கள்.

உலகி னிற்கரு தலாக்கட லரியும றினைக்கொண்
 டலத பூசகு லினைக்கொடு தீனிலை யதனைப்
 பெலனு றும்படி யெனக்கருள் பிறிதிலை யெனவே
 நலனொ டுந்துவாச் செய்தனர் முகம்மது நபியே. 3(1505)

(இ-ள்) அவ்விதம் ஓதிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள் சத்துராதிசு ளென்னும் யானைகளுக்கு வலிமையையுடைய சிங்கமாகிய உமரென்பவரைக் கொண்டு அல்லது அபூஜகிலைக் கொண்டு எனக்கு இவ்வுலகத்தின்கண் தீனுல் இஸ்லாமென்னும் மார்க்க நிலைமையை வலிமையுறும் வண்ணம் அருள் செய்வாய் இதைத் தவிர வேறே யாதொன்று மில்லையென்று நன்மையுடன் துஆச் செய்தார்கள்.

இந்த மன்னர்க ளிருவரி ளொருவரென் வசமாய்த் தந்து தனிவை நிறுத்துவை யெனத்தனி முதலைப் புந்தி சாதர வுரைத்தனர் கேட்டனர் புகழ்ந்தார்

சிந்து வெங்கதி ரெழுந்தது விழுந்தது திமிரம். 4(1506)

(இ-ள்) அன்றியும், இந்த அரசர்களாகிய இருவர்களில் ஒருவரை எனது பக்கத்தில் அருளித் தீனுல் இஸ்லாமென்னும் மார்க்கத்தை நிலையாக நிற்கச் செய்குவாயென்று சொல்லி ஒப்பற்ற முதலான அல்லாகு சபுகானகு வத்த ஆலாவைப் புத்தியினது அதிகரிக்கும் வண்ணம் வினாவித் துதித்தார்கள். அப்போது சூரியன் கீழ்பாற் கடலில் உதயமாயினான். அந்தகார மானது வீழ்ந்தது.

அற்றை யிற்பகற் போதினி லபூசகு லவையுள்

வெற்றி வேந்தர்கள் பலருட னுமறையும் விளித்துக்

கற்ற வான்வலி யவர்க்குறு கருமென் மனத்தி

லுற்ற தொன்றுள் தியாவருங் கேள்மியென் னுரைத்தான். 5(1507)

(இ-ள்) அன்றையத்தினம் பகற் சமயத்தில் அபூஜகிலை என்பவன் தனது சபையினகம் விஜயத்தை யுடைய அரசர்களேகருடன் உமரென்பவரையும் பார்த்து வான் வல்லமையிற் பழகியவர்களுக்கு ஒரு காரியம் எனது மனசின்கண் பொருந்தினதுண்டு. அதை நீங்கள் யாவர்களும் கேளுங்களென்று சொன்னான்.

திக்கு நான்கினுந் திசையினுந் தேயங்க டனினு

மக்க மேயிக லறுந்தலம் வலுமையு மஃதே

மிக்க வீரத்தி னம்மினத் தவரதின் மேலோ

ரொக்கு மியாந்தொடுத் ததினமுடி யாததொன் றிலையே. 6(1508)

(இ-ள்) நான்கு திக்குகளிலும் எண்பதுசைகளிலும் அவற்றின் கண்ணுள்ள ஊர்களிலும் மக்கமாநகரமே விரோதமற்றதலம். அன்றியும், வலிமையை யுடையதும் அந்நகரமே. மிகுந்த வீரத்தினாற் பொருந்தா நிற்கும் நமது கூட்டத்தார்கள் அதிலும் மேலானவர்கள் ஆதலால் நாம் தொடங்கிய கருமங்களில் முடியாதது யாதொன்றுமில்லை.

பதிக்கு நம்மினத் தவர்க்குநல் வழிக்குமுட் பகையா
யுதிக்கும் பாதகர் போனபி முகம்மதென் றுதித்தான்
சதிக்கும் வஞ்சனைத் தறுகண னிவன்றனைப் பொருளா
மதிக்க வேண்டுவ திலையினி வதைத்திட வேண்டும் 7(1509)

(இ-ள்) நமது இராஜ்யத்திற்கும் குடும்பத்திற்கும் நல்ல
மார்க்கத்திற்கும் உள்விரோதமாகத் தோற்றமாகிய துரோகர்களைப்
போல முகம்மது நபியென்று சொல்லித் தோற்றமாயினான், சதிவு
செய்யும் வஞ்சகத்தையுடைய குரூரனாகிய இவனை இனி நாம்
ஒரு பொருளாக மதிக்க வேண்டியதில்லை. கொல்ல வேண்டும்.

உதிரஞ் சிந்திட முகம்மதி னுயிர்செகுத் தவர்க்கென்
பதியி னுற்றதெப் பொருளுள் தப்பொருள் பலவு
நிதியு மீய்குவ னெனக்கர செனநிகழ்த் திடுவ
னெதிரும் வீரர்க ளுளரெவ ரெனவெடுத் திசைத்தான். 8(1510)

(இ-ள்) இரத்தமானது சொரியும் வண்ணம் முகம்ம
தென்பவனுடைய ஜீவனை யழித்தவர்களுக்கு எனது இராஜ்யத்திற்
பொருந்தியதான எவ்வஸ்து உள்ளதோ அந்த வஸ்துவுகள் பலவும்
திரவியமும் கொடுப்பேன். அன்றியும், எனக்கு அரசென்றும்
சொல்லுவேன். ஆதலால் இங்கு உள்ளவர்களில் அவ்வாறு
எதிர்க்கப்பட்ட வீரர்கள் யாவர்களென்று எடுத்துக் கூறினான்.

மானம் போக்கிய கொடுங்கொலை விளைத்திடு மனத்தா
னின் னிவ்வரை பகர்தலு மவையகத் திருந்தோ
ரான திவ்வரை தீங்கிவை யெனவுரை யாடா
தூன ருந்திய வேனுழை புவரையொத் திருந்தார். 9(1511)

(இ-ள்) அபிமானத்தை விட்ட கொடிய கொலைத் தொழிலைச்
செய்திடும் மனத்தை யுடையவனான கீழமை கொண்ட
அபூஜகிலென்பவன் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிய
மாத்திரத்தில் அந்தச் சபையின்கண் இருந்தவர்கள் இவ்வார்த்தை
ஆகுமானது. இவ்வார்த்தைகள் குற்றமென்று யாதொன்றும்
பேசாது ஊனுண்ட வேலாயுதம் புகுந்தவர்களை
நிகர்த்திருந்தார்கள்.

வெற்றி வீரத்தின் மிக்கவ ரெவரென விரித்துச்
சொற்ற திற்கடு வெகுளியுற் றிருவிழி சுழல
வுற்று நோக்கிவெற் பதிர்த்திடு முறுவலிப் புயங்க
ளிற்ற தோவென வவைவெரு விடவும நிசைத்தார். 10(1512)

(இ-ள்) விஜயத்தைக் கொண்ட வீரத்தினால் மிகுந்தவர்கள்
யாவர்களென்று அபூஜகிலென்பவன் கேட்டதற்கு உமரென்பவர்
கடுமையான கோபமடைந்து இரண்டு கண்களும் சுழலும்